

[Chr. Madsen.]

som begrundelse for opretholdelse af 85 pct.-grænsen, ikke er rigtige. Der er sket en regnefejl, eller jeg ved ikke, hvad der er sket i ministeriet, men tallene kan altså ikke holde. Jeg har tilsendt ministeren tal, som kan holde efter de understøttelser, der udbetales gennem arbejdsmands- og specialarbejderforbundet, og disse tal viser klart og tydeligt, at hvis man ophæver 85 pct.-grænsen, vil man ikke kunne opnå så meget i kommunehjælp, at det overstiger, hvad man kan opnå i arbejdsløshedsunderstøttelse, og det gælder helt op til grænsen en familieforsørger med 5 børn.

Så et par ord om vort ændringsforslag angående refusion af kontingenthjælp. Vi har stillet ændringsforslag om, at alle udgifter til kontingenthjælp skal refunderes af staten. Foreningen Bymæssige kommuner er i sin skrivelse indstillet på det samme og mener: hvorfor skal denne hjælpeart holdes uden for refusionen? Jeg lagde mærke til, hvad den konservative ordfører sagde: at det var for at opretholde kommunernes selvstyre, at han gik imod dette ændringsforslag. Jeg tror ikke på det. Jeg tror på, at man også fra konservativ side er interesseret i i stor udstrækning at få en rimelig refusion af den hjælp, kommunerne yder. Det har vi i hvert fald i udvalget hørt mange udtalelser om.

Hvilken begrundelse kan man egentlig opretholde for, at denne kontingenthjælp ikke også skal refunderes af staten? Jeg har set, at socialministeren i en skrivelse anfører, at hvis man gennemfører refusion af denne hjælp, vil ydelse til kontingenthjælp stige betydeligt. Jeg tror ikke på det. Der er måske kommuner, hvor man vil være mere tilbøjelig til at yde kontingenthjælp, men det vil da kun være en god ting. Man kan stille spørgsmålet sådan: hvorfor skal invalide- og folkepensionister egentlig betale kontingent til deres sygekasse? Vi mener naturligvis, at en sådan refusion, en sådan hjælp til ydelser i henhold til sygeforsikringsloven og arbejdsløshedsloven, må

gennemføres, så staten også påtager sig sine forpligtelser.

Jeg skal hermed anbefale vore to ændringsforslag.

Med hensyn til lovforslaget, som det nu foreligger efter udvalgsbehandlingen, erkender vi, at der er opnået betydelige forbedringer, men vi har den opfattelse, at hvis vore ændringsforslag også gennemføres, vil man i hvert fald rette på nogle skævheder; man vil rette på noget, der ikke kan holde længere. Jeg håber, at man vil tilslutte sig vore ændringsforslag, og jeg vil ønske, at man under det kommende udvalgsarbejde mellem anden og tredje behandling kan komme ind på noget af det, jeg her har fremført.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker det ærede udvalg for dets arbejde og tilslutningen til lovforslaget, som det nu foreligger.

Lovforslaget medfører jo en stor forenkling både med hensyn til administration, hjælpeformer og refusion. Det medfører endvidere en forbedring af forskellige takster, særlig hvad angår midler, der tilgår børn. Særforsorgsbidragene er strøget, og endelig sker der strukturelle ændringer, idet de sidste rester af fattighjælpsvirkningen er strøget.

Det ærede medlem hr. Asger Jensen bad mig om en udtalelse i anledning af et spørgsmål, der har været til behandling i udvalget, og jeg skal gerne i overensstemmelse med det ærede medlems ønske tilstræbe at nedsætte et udvalg, der repræsenterer medicinsk og socialadministrativ indsigt, med det formål om muligt at klarlægge de sociale sidevirkninger, der opstår i forbindelse med narkomani og lignende lidelser, som har skabt særlige problemer for bl. a. det ærede medlems kommune.

Det ærede medlem hr. Chr. Madsen omtalte sociallægeordningen. Det er jo et område under udvikling. Der ansættes læger i tilknytning til revalideringscentrene,